

Foundation For His Ministry

A Mission Outreach in Baja California,
Morelia, and Oaxaca, Mexico

Baja Nieuws mei 2013

Hoe zwaar is te zwaar? Dat was mijn gedachte toen we vanmorgen een kopje koffie zaten te drinken te midden van honderden mieren. We volgden sommige mieren en waren verbaasd hoeveel die kleine beestjes kunnen sjouwen. We zagen een mier met een groen blad, ongeveer twee keer zo groot als de mier zelf, en dat beestje slaagde er in om het naar het mierennest te brengen. Af en toe was het moeilijk om gaande te blijven, maar het liet het blad niet los, worstelde weer verder en bereikte inderdaad het einddoel. De taak was gedaan!

Ik denk dat we allemaal wel eens van die tijden hebben dat de taak die voor ons ligt ons te groot lijkt, maar als we ons volledig inzetten en niet loslaten of opgeven het gewenste resultaat toch bereikt kan worden.

Ja, wat we vanmorgen zagen is soms ook op ons leven van toepassing, maar we ervaren dan ook weer duidelijk dat onze God ons weer de sterkte, energie en hulp geeft om door te gaan en wat een voldoening het geeft als het gewenste resultaat zichtbaar is.

Er is in de afgelopen vier maanden weer heel wat gebeurd met betrekking tot het missiewerk en ook in ons persoonlijk leven.

Het was weer fijn om tijd door te brengen met de familie in Canada rondom de Kerst- en Nieuwjaarsvieringen. Lekker bijpraten, op de hoogte blijven van alle ontwikkelingen, door de sneeuw te ploegen en om gewoon een deel te zijn van het familieleven. We zijn erg dankbaar dat we dat kunnen blijven doen.

Mary werd daarna de gelegenheid geboden om een bezoek te brengen aan de familie en vrienden in Nederland, om de banden te versterken, mee te leven in moeilijke tijden en ook 50-jarig huwelijk van haar broer en schoonzus Ton en Gre van der Hammen mee te vieren. Een tijd die niet snel vergeten zal worden.

Begin maart hadden we het voorrecht om de doop van onze zoon bij te wonen. Het is inderdaad een hoogtepunt in het leven als we mogen zien dat ook het nageslacht de keuze maakt om God te dienen. We weten dat dat het gebed is van alle ouders en grootouders.

Onze zoon Jacob Dirk

Dochter Irene met Yuriana

In maart konden we Irene, onze tweede dochter met twee collega's van haar welkom heten. Ze zijn 10 dagen bij ons geweest, hebben hard gewerkt in het Learning Center en door hun ervaring in het onderwijs hebben wij erg veel kunnen leren. De beschikbaarheid van speciale programma's en materialen heeft, vooral in de lagere klassen, een behoorlijk verschil opgeleverd. Ook dat was een zegen voor ons.

Intussen draaide het programma in het Learning Center door. Mary had veel voorbereid voor de tijd dat ze weg zou zijn en we zijn enorm gezegend met het onderwijzend personeel die de programma's voor de 24 kinderen gewoon door lieten gaan.

Lichamelijk onderhoud door "zuster Ellie" " Ik weet waar je doorheen gaat" door Mario Cordova

Op 16 maart werd er een "ouder dag" georganiseerd. Alle ouders werden uitgenodigd om met elkaar kennis te maken en banden tot stand te brengen om de gezamenlijke problemen te bespreken. Eén van die problemen is dat de ouders medelijden hebben met hun kinderen en dat daardoor de opvoeding geen discipline leert met als gevolg dat het in de beginfase moeilijk is om de kinderen in het gareel te houden. Hieruit kwamen de volgende onderwerpen naar voren.

1) Discipline; 2) Hoe ga ik om met mijn gehandicapte kind; 3) Wat kan ik doen om mijn gehandicapte kind te begrijpen en te begeleiden. Mario Cordova, de directeur van de missie, sprak met veel zorg, liefde en gezag omdat hij zelf een gehandicapte dochter heeft. Er werd veel geleerd door het bespreekbaar maken van deze onderwerpen.

De voorbereidingen daarvoor en het verzorgen van een programma voor de familieleden van onze studenten bracht enorm veel werk met zich mee, maar aan het einde van de dag kon iedereen met voldoening en dankzegging terugkijken op een welgeslaagde dag.

In januari konden we de het uitgebreide toiletgebouw in gebruik nemen. Het was letterlijk een geweldige opluchting dat de jongens uit het programma niet meer met gekruiste benen op hun beurt hoefden te wachten. Het is erg mooi geworden en we zijn ontzettend dankbaar voor de giften uit Nederland die dit mogelijk maakten.

Het nieuwe uitgebreide toiletgebouw

Efren, "verpleegster" Joy en Alexis

De afgelopen drie maanden zijn we ook veel bezig geweest met de lichamelijke noden van sommige jongens in het programma. Alexis en Efren hebben allebei problemen met doorzitwonden die niet willen genezen. Efren heeft drie maanden geleden een operatie ondergaan om de wonden te dichten en dat geneest maar heel langzaam.

Twee weken geleden heeft Alexis ook een operatie ondergaan en ook bij hem kost het veel moeite om te laten dichten. Je kunt wel begrijpen dat het heel frustrerend is voor beide jongens. Ze mogen en kunnen niet zitten en moeten constant op hun buik liggen.

We hebben speciale bedden voor hen gemaakt zodat ze nog steeds zelfstandig kunnen zijn om toch naar de school te komen en hun normale leven te leven.

Ook dat vraagt natuurlijk veel tijd om dat te verwezenlijken.

Voor Nederland was het de afgelopen maand een speciale tijd doordat Koning Willem Alexander werd ingehuldigd. Ook daar hebben we een beetje in mee kunnen delen via het internet. Geweldig dat dit mogelijk is. Dan ervaar je toch weer dat, ondanks dat we al meer dan 30 jaar uit Nederland weg zijn, Nederland altijd een speciale plaats houdt.

Op dezelfde dag waren er ook een speciale evenementen georganiseerd om "Dia de los Ninos", kinderdag, te vieren. Het was een echte "fiesta" met een speciale maaltijd, een luchtkussengebouw en natuurlijk de meest geliefde bezigheid van de Mexicaanse kinderen: het kapotrammen van de "pinata" gevuld met snoep.

Aan het eind werden de kinderen weer thuisgebracht en een behoorlijk aantal viel tijdens de rit in slaap. Een geslaagde dag dus.

Kinderdag 2013

Er zijn vele hoogtepunten maar we hebben ook te maken met min of meer zorgelijke dingen.

We zijn enorm gezegend gedurende de laatste twee jaar met drie hele goede leerkrachten die enorm veel voor het programma hebben gedaan. Ze hebben het werkelijk op een hoger niveau gebracht dan voorheen en we zijn daar erg dankbaar voor.

Het onderwijzend team met de dagelijkse helpers

Maar nu gaan ze in de komende maanden de missie verlaten en we hebben nog geen nieuwe leerkrachten voor het nieuwe schooljaar. Ook zijn er problemen met de twee bussen die we gebruiken om de kinderen op te halen en thuis te brengen.

De leeftijd van de bussen en de slechte, soms onbegaanbare wegen, brengen soms probleem na probleem. We zijn dankbaar dat we een goede automonteur hebben, maar ook hij gaat in de zomer weer terug naar zijn huis in de VS.

Zoals je ziet zijn er veel redenen voor dankbaarheid en ook redenen van onzekerheid en soms zorg, vooral als we denken aan de jongens met hun open wonden. Mogen we jullie vragen om met ons mee te bidden voor deze noden?

We kunnen nu terugkijken op 7 jaar van God's zegen en Zijn voorzieningen en we vertrouwen dat onze Vader ook in deze noden zal voorzien.

Het is net zoals de mier van deze morgen. De last kan zwaar zijn maar als we doorgaan in Zijn naam bereiken we het doel dat God ons heeft laten zien.

Heel hartelijk bedankt voor ALLES wat jullie voor ons doen. Moge onze Vader jullie zegenen zoals jullie ons zegenen.

Het allerbeste en de hartelijke groeten van
Dirk en Mary Kos

Voor verdere informatie over het sturen van een berichtje naar Mary en Dick of het steunen van het project in Mexico: Irene en Aad van Mourik, tel. 070 3675684, ajenimvanmourik@telfort.nl